

turligvis det ærede Medlem disputere med mig, men at i alt Fald den Militærordning, vi have opnaaet, ikke er god, deri er det ærede Medlem jo absolut nødt til at erklære sig enig med mig, thi hvis jeg ikke tager meget fejl, ansaa det ærede Medlem i Efteraaret denne Militærordning for *saa slet*, at det ærede Medlem stemte imod den, saa det ærede Medlem er ganske uberettiget til at foreholde mig, at vi nu have faaet en god Militærordning, som jeg ikke vil være med til at føre ud i Livet. (*P. G. C. Jensen*: Jeg har ikke sagt noget om, at den var god!). Jeg tror ikke at huske fejl, naar jeg siger, at det ærede Medlem sagde, at vi havde opnaaet en god Ordning paa dette Omraade; i alt Fald sagde det ærede Medlem ikke noget om, at vi havde opnaaet en slet Militærordning, og at det var skammeligt, at denne Regering ikke vilde føre denne slette Militærordning ud i Livet. Hvis det ærede Medlem var staaet op og havde sagt: Vi leve under militære Love, som ere saa slette, at jeg endogsaa, da de bleve vedtagne her i Tinget, stemte imod dem, og jeg mener, at det er skammeligt af Regeringen, at den vil spænde Ben for, at disse slette Love føres ud i Livet — ja, saa havde det gjort et helt andet Indtryk end den Tale, det ærede Medlem nu holdt.

Det gaar jo som oftest saaledes, at naar en Opposition kommer til Magten, kan den ikke billige de Foranstaltninger, som ere blevne gennemførte af de nærmest foregaaende Regeringer. Det kan være et Spørgsmaal, hvor vidt Loyaliteten skal strækkes, og hvor vidt man er tvungen til at bøje sig for de Kendsgeringer, som ere komne til at bestaa. Hvad nu for det første den vedtagne Retsplejelov angaar, maa jeg sige, at min Loyalitet overfor det, som er blevet udført i tidligere Rigsdagssamlinger under Ledelse af tidligere Ministerier, ikke gaar saa vidt, at jeg ikke paa enhver lovlig Maade vil modsætte mig, at denne Retsplejelov træder ud i Livet. Som jeg har udtalt nede i det andet Ting, anser jeg denne Retsplejelov for at være daarlig og ganske overordentlig kostbar. Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds sagde meget rigtigt, at det er jo ikke saa svært at hindre, at denne Retsplejelov træder ud i Livet, thi man blot kunde hindre, at Supplementslovene bleve vedtagne. Det har det ærede Medlem Ret i, og jeg skylder det ærede Medlem min bedste Tak, fordi det ærede Medlem har bistaaet mig med hidtil at hindre, at disse Supplementslove kom til

at træde ud i Livet. Hvis jeg ikke tager fejl, er det ærede Medlem Ordfører for endogsaa 2 af disse 3 Supplementslove, og skønt de ere forelagte allerede i Rigsdagssamlingens Begyndelse, er det paagældende Udvalg, med det ærede Medlem som Ordfører, ikke naaet videre end til for et Par Dage siden at tilstille mig en foreløbig Betsækning, som foreslaar saa vidtrækkende Forandringer i disse Supplementslove, at det er ganske nødvendigt, at Justitsministeriet maa have en betydelig Tid til at overveje de vidtrækkende Forslag, som ere stillede i Udvalget. Det ærede Medlem har altsaa bistaaet mig paa den mest betydningsfulde Maade med at hindre, at Retsplejeloven kan komme til at træde ud i Livet for det første. Alligevel har jeg naturligvis ingen Ret til at betvivle, at det ærede Medlems Forargelse over, at den ikke kommer til det, er ægte og dybtfølt. — Det ærede Medlem havde Ret, naar han opfattede Udskydelsen af den lille Bevilling paa 2,500 Kr. til Rejser i Udlandet for Underdommere som ikke egentlig begrundet ved finansielle Hensyn — selv om det ogsaa har sin Betydning —, det ærede Medlem forstod rigtigt, at man netop deri ogsaa skal se et Udtryk for Ønsket om, at Retsplejeloven ikke skal træde i Kraft.

Det ærede Medlem gjorde sig overfor Finansministeren til Talsmand for, at der skulde opnaas Balance paa hvert Aars Budget og Regnskab, saaledes at Indtægter og Udgifter svarede til hinanden. Men naar det ærede Medlem vil det, saa kan det ærede Medlem ikke fastholde Kravet om, at vi af en Indtægt paa op imod 90 Mill. Kr. om Aaret skulle udgive godt og vel 30 Mill., eller i hvert Fald omkring 30 Mill. Kr., til militære Foranstaltninger alene. Saa længe vi blive ved aarlig at udgive ca. 33 pCt. af Statens samlede Indtægter til Militærvæsen, saa længe opnaa vi ikke Balance paa vort Budget. Det ærede Medlem bebrejdede andre Mangel paa Logik. Jeg tror, at det ikke er noget logisk Standpunkt, det ærede Medlem indtager, naar han paa een Gang kræver Balance paa Regnskabet og dog forlanger, at man skal udgive 33 pCt. af Statens samlede Indtægter til Militærvæsenet alene (*P. G. C. Jensen*: Forhøj Indtægterne!) Ja, det ærede Medlem vil gaa til nye Skatter. Det lader sig naturligvis paa en vis Maade høre, og her i denne Forbindelse skal jeg gøre et Par Bemærkninger til det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (*J. Pedersen*). Jeg skal først sige til ham, at naar han har lyttet til